

شیوع خشونت در ایرانیان

Institute for Futures Studies in Health

گاهنامه علمی آموزشی

دی ماه ۱۳۹۹

مقدمه:

طبق مطالعات انجام شده توسط موسسه گالوب طی سال های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۹ مردم ایران از تجربیات منفی بالایی برخوردار هستند. همچنین به دلیل اعمال تحریم های متعدد در دهه های گذشته از سوی کشور آمریکا و کشورهای اروپایی این محدودیت ها در اقتصاد ایران تاثیر منفی گذاشته و در پی آن باعث اثرات روانی منفی در مردم ایران شده است. هدف این مطالعه بررسی شیوع انواع خشونت و عوامل تاثیرگذار بر خشونت در بین مردم ایران است.

در سطح جهان هر سال حدود ۴۷۰۰۰ قتل اتفاق می افتد و میلیون ها نفر از آسیب های ناشی از خشونت رنج می برند. فراتر از مرگ و جراحت، صرفاً قرار گرفتن در معرض خشونت، خود نیز می تواند خطر ابتلا به سیگار کشیدن، سوء مصرف مواد و الکل، بیماری روانی و خودکشی، بیماری های مزمن مانند بیماری های قلبی، دیابت، سرطان، بیماری های عفونی مانند HIV و مشکلات اجتماعی مانند جرم و خشونت را افزایش می دهد.

خشونت همچنین می تواند ساختار اقتصادی جوامع را زیین ببرد. به عنوان مثال، خشونت می تواند از طریق تأثیر گذاری بر عواملی همچون؛ غیبت نیروی کار، پایین آوردن بهره وری، کاهش سرمایه انسانی و از بین بردن انگیزه برای سرمایه گذاری و توسعه اقتصادی، اقتصاد های محلی را تحت تأثیر قرار دهد.

خشونت شامل: آزار و اذیت کودکان توسط افرادی که از کودکان مراقبت می کنند، خشونت در جوانان، خشونت از سوی همسر، خشونت جنسی، سوء استفاده از افراد مسن، خشونت علیه خود و خشونت های دسته جمعی که جمعیت بزرگی را درگیر می کند (نظیر اختلافات بین گروه ها، ملت ها و بی خانمان کردن تعداد زیادی از افراد).

روش:

مطالعه حاضر از نوع مقطعی بوده و تمامی افراد بالای ۱۵ سال ایرانی را شامل می شد. ابزار گردآوری داده ها به صورت مصاحبه و از طریق تلفن همراه و تلفن ثابت و سوالات مصاحبه متشکل از اطلاعات دمو گرافیک و ۹ سوال در مورد خشونت بود. ۶ استان با توجه به آداب و رسوم و فرهنگ های مختلف انتخاب و اطلاعات ۱۹۰۰ افراد جمع آوری شد. در این بین سهم آفایان حدود ۴۸ درصد بود و ۵۲ درصد خانم ها شامل می شدند.

اساسی ترین اقدام صورت گرفته راجع به پیشگیری از خشونت، در سال ۱۹۹۶ بود که سازمان جهانی بهداشت در گرد همایی خود اعلام کرد که خشونت یک موضوع بهداشت عمومی است و باید اقدامات مناسب برای آن انجام شود. بهداشت عمومی روش های موجود برای خشونت را که عموماً واکنشی هستند، تکمیل می کند. این روش ها شامل تغییر فاکتورهای اجتماعی، محیطی و رفتاری است که منجر به خشونت می شود.

نتیجه گیری:

در این مطالعه که بر روی جمعیت عمومی از ۶ استان انجام شد نشان داد شیوع انواع خشونت در ایران قابل ملاحظه است هر چند به نظر می‌رسد شرم و آبرو در برخی اقسام باعث کم گزارش دهنده خشونت می‌شود. همچنین بالا بودن خشونت عاطفی کلامی که موجب بیماری‌های روحی و روانی و کاهش اعتماد به نفس در فرد قربانی می‌شود زنگ خطری را برای سلامت روانی جامعه به صدا در می‌آورد. از نتایج در خور تأمل مطالعه حاضر تجربه بیشتر خشونت مردان در جمعیت عمومی بود که نشان می‌دهد مردان در بین خود به میزان قابل توجهی قربانی خشونت‌هایی نظیر درگیری دزدی زورگیری فحش تهدید و تحقیر می‌شوند.

علاوه بر این سطح سواد به دلیل در ارتباط بودن آن با موقعیتهای اجتماعی و اقتصادی، خطر در معرض بیشتر قرار گرفتن خشونت‌هایی از جمله دزدی از درگیری را در گروه تحصیل کرده افزایش می‌دهد. هر چند که خشونت‌های جدی مانند قربانی جایت بودن در قشر بی‌سواد جامعه بالاتر است در مجموع می‌توان بر همین اساس با در نظر گرفتن آموزش‌های لازم در جمعیت عمومی که شامل مواردی مانند برخورد های صحیح با یکدیگر، حقوق شهروندی، کنترل خشم و برخورد با خشونت است، جامعه‌ای آرام‌تر و امن‌تر را داشته باشیم.

نتایج:

میانگین سنی افراد برابر 42 ± 4 سال بود که افراد زیر ۲۵ سال و افراد بالای ۶۵ سال هر کدام حدود ۶ درصد جامعه مورد مطالعه را تشکیل می‌دادند. همچنین بیش از ۵۰ درصد افراد دارای مدرک دانشگاهی بودند و بیشتر از نیمی از جمعیت مورد مطالعه در مرکز شهر زندگی می‌کردند.

طبق نتایج مطالعه شیوع کلی خشونت در شش ماه گذشته برابر $61/9$ درصد است. در بین انواع خشونت، شاهد خشونت بودن $4/50$ درصد، خشونت عاطفی-کلامی شامل فحش، تهدید و تحقیر $5/30$ درصد، درگیری فیزیکی $9/4$ درصد، قربانی جایت شدن (به قتل رسیدن) با $1/4$ درصد و دزدی و زورگیری $1/19$ درصد بدست آمد. همچنین در این مطالعه بر اساس آنالیز تحلیلی، شناس داشتن خشونت در افراد میان سال نسبت به افراد مسن در مردان و در افراد با تحصیلات دانشگاهی بیشتر است.

